

Rahvusooperis üles kasvanud Auri Jürna jõudis teatri juurde tagasi suure ringiga

Auri Jürna on noor lavastaja, kelle "Punamütsikest" mängitakse praegu rahvusooperis Estonia. Tegelikult oli pikki aastaid Estoniaga seotud ka tema isa Vello Jürna, kelle tenorit mäletavad veel paljud. Ise jõudis ta teatri juurde ringiga ja tahtis esiti saada hoopis loomaarstiks.

Pühapäeval, 1. detsembril oleks Vello Jürna saanud 60aastaseks. Kuigi ta ei elanud välja isegi 50. eluaastani, tegi ta ooperisolistina umbes 30 rolli.

"Ta oli lõbus. Ta oli hästi elava loomuga, uudishimulik ja teda huvitasid kõik asjad. Mitte ainult teatrist ja kunstist. Ta võis kella lahti võtta, katusele ronida, tänavakive panna. Kõik huvitas teda," rääkis Auri Jürna. Ta lisas, et ei oska öelda, kas tal just kuldsed käed olid, aga julge pealehakkamine igatahes.

Auri Jürna sõnul teatrielu paraku on selline, et temagi isa võttis tööd palju koju kaasa. "Teater tuleb igasse elu nurka kaasa. Ta õppis rolle kodus, laulis lahti ja rääkis oma rollidest väga palju. Eriti pärast etendust. Siis oli vaja kõik lahti rääkida, kuidas läks ja tundus."

Ta tunnistas, et Estonia teater ilmselt ongi tema põhiline lasteaed. "Seal aksi vahel ma kasvasin üles ja kogu aeg istusin. Kõik teadsid ja tundsid mind ning see oli täiesti normaalne, et väike Auri oli kogu aeg lava kõrval ja vaatas kõike."

Nüüd, kui ta ka ise teatris töötab, vaatab ta Estonias ringi professionaalsema pilguga. "Täiesti täiskasvanust peast olen avastanud, et tegelikult oli isa päris professionaalne esineja ja väga hea näitleja."

Ta lisas, et lapsena oli tema vaatepunkt teistsugune. "Mulle meeldisid teistsugused rollid. Kõige lemmikum on "Talupoja au", kus ta mängis. See on hästi temalik, hästi kirglik, itaallaslik. Talle see itaallase ellusuhtumine väga sobis. Kirglik ja spontaanne."

Estonias on Auri Jürna peamiselt lavastaja assistent, kuid on nüüd saanud valmis oma esimese lavastuse "Punamütsike". Ta tunnistas, et tegelikult oli tal üldse plaan teatrit vältida.

"Vist üsna sageli tuleb ette, et teismelise teatrilapsena tekib vimm või vastuseis. "Mina tahtsin üldse loomaarstiks saada. Aga elu kuidagi kujunes teisiti ja suure ringiga." Liiga suur see ring samas ka ei olnud, tunnistas Jürna.

kultuur.err.ee

06.12.2019 14:20

Margus Tabor

Rahvusooper Estonia
Estonia teater

"Eks ma jäin kultuuri piiresse. Loomaarstiks ma ei saanud, aga tegelikult õppisin Tartus kirjandust ja hakkasin kirjutama teatrist ajakirjanduses ning töötasin üldse mõnda aega ajakirjanikuna. Aga kuidagi tõmbas [teatri poole] ja ma lavakasse sisse sain ja avastasin, et ooper on tore."

Ta tõdes, et isalt sai ta kaasa uudishimu. "Võib-olla ka julge pealehakkamine."